

Høringsvar fra Vardal menighetsråd på Veivalg for fremtidig kirkeordning.

1. Bør det gjøres endringer av fordelingen av oppgaver og myndighet mellom nasjonalt, regionalt og sentralt nivå? I så fall hvilke og hvorfor?

Vardal menighetsråd har drøftet temaet: fremtidig kirkeordning utfra heftet vi har fått tilsendt. Vi opplever temaet komplisert, men også meget interessant, ikke minst fordi temaet har vært sentralt i hele vår valgperiode. Vi deltok da også med uttalelse etter «refleksjonsdokumentet». Selv om det er gått noe tid siden vår uttalelse den gang, kan vi ikke se at det er kommet momenter som gjør at vi skulle endre mening i vårt grunnleggende syn, nemlig at det bør legges mer oppgaver og myndighet lokalt, til et organ som opptrer på vegne av soknene - blant annet arbeidsgiveransvar for prestene.

Ved opprettelse av et nytt nasjonalt rettssubjekt, som også får ansvar for økonomistyring av statlige midler, blir den nasjonale kirke styrket. Vi er ikke uenige i en slik ny modell, men vil påpeke at det da samtidig blir viktig å balansere utviklingen ved at det andre rettssubjektet også styrkes.

Det er i soknet kirken lever. Det er her vi må ha fokus.

Vi har registrert at Kirkerådet foreslår å legge soknet inn i, eller under, det nasjonale rettssubjekt. Dette vil vi protestere mot. Det blir å snu all kirketenkning på hodet. Vi opplever det som et paradigmeskifte, et skifte vi ikke støtter. Vi vil også avvise det vi opplever som Kirkerådets argumentasjon for en slik underleggelse, nemlig at det lokale rettssubjekt må være uløselig knyttet til det nasjonale og at det av denne grunn må underlegges. Dette kan ivaretas ved å beholde dagens § 2 i kirkeloven.

(Vi sitter med en følelse av at man tildekker argumentasjonen. Vi tenker at det er fordi man vil ha en felles arbeidsgiver, nasjonalt, for deretter å delegere arbeidsgivermyndighet «nedover», at man foreslår denne ugunstige løsning. Dette er uønsket, og vil svekke soknet som rettssubjekt.)

Vardal menighetsråd mener at de endringer som nå skal foretas bør brukes til å forenkle strukturer. Det må være et mål å avbyråkratisere og legge mer myndighet der arbeidet foregår.

Sentrale og regionale organer må fortsatt sees på som organer som er til for kirkens liv, dvs. soknets virksomhet.

Det er ved å styrke soknet at kirken fortsatt kan oppleves nært for folk flest. Det å legge makt og myndighet først og fremst på toppen, vil medvirke til at kirken kan føles fremmed for folk flest.

2. Deler høringsinstansen Kirkerådets vurdering om at dagens finansieringsordning er den beste til å sikre bred folkekirke?

Stortinget har lagt til grunn en fortsatt to-delt finansiering. At staten fortsetter å finansiere det de har forpliktet seg til så langt, er bra. Vi mener også at det gjensidige forhold som er mellom kirken lokalt og kommunen må opprettholdes. Kirken er i stor grad en kommunekirke.

Vi har imidlertid oppfattet signaler om at Kirkerådets argumentasjon for en kort rammelov fra 2020 gjør det problematisk å opprettholde Kirkelovens § 15 slik den er utformet i dag. Det bekymrer oss. Vi må ikke stille oss i en situasjon der vi holder Staten og kommunene på en slik avstand at de finner det problematisk å finansiere lokalkirken.

3. Dersom dagens finansieringsordning for Den norske kirke faller bort, hvilken ordning vil høringsinstansen gå inn for? Begrunn svaret.

Som fellesrådet også understreket i tidligere høringer, mener vi at det er viktig at dåp må være det eneste kriterium for medlemskap i Dnk.

Vi har registrert at statsråden antyder innføring av medlemsavgift. Dette er absolutt ikke ønskelig. Vi opplever statsrådets argumentasjon slik at når kirken ønsker en kort rammelov, så fører det til en mulig ny finansieringsordning. Som kirke må vi ikke stille oss slik at Staten finner det vanskelig å finansiere kirken. Vi ser en fare i det ved at man lager en så kort ny lov for kirken at Staten ikke ser forskjell på oss og andre livssynssamfunn. Dnk ha fått et spesifikt annet grunnlag enn alle andre religioner og trossamfunn, bl.a. ved å være landsdekkende. Slik sett mener vi det fortsatt er ønskelig med egen kirkelov på grunn av Den norske kirkes særlige stilling ut fra Grunnlovens § 16. En slik løsning vil fortsatt hjemle kommunal finansiering.

Hvis man må ha tilleggsfinansiering i en fremtid, er det bedre med livssynsavgift, en lik avgift (skatt) for alle.

6. Bør ordningen med to organer for soknet (menighetsråd og fellesråd) videreføres?

På linje med hva vi har uttalt ved flere anledninger, herunder svar på refleksjonsdokumentet, mener vi at det har vært en god organisering man har hatt med to organer for soknet. Det har ikke vært mulig for det enkelte menighetsråd å følge opp alle lover og regler, det har vært nødvendig med koordinering av arbeidsområder (trosopplæring m.m.), koordinering i forhold til kommunen osv. Vi ser at enkelte fellesråd kan bli litt for små i en fremtidig struktur, men det kan man få hjelp til å løse bl.a. gjennom en kommunereform og /eller med interkommunalt samarbeid.

10. Hvordan bør daglig ledelse for virksomheten i soknet organiseres?

Den som er daglig leder, hvilket også kan, men ikke må, være en prest, må selvsagt underlegges og være ansvarlig overfor soknets organer.

Vi registrer drøftingene mht presten som daglig leder. Vi sitter med en følelse av at man ikke helt tar høyde for det krysspress en prest kan få ved også å inneha arbeidet som daglig leder i et organ for soknet. Vi mener imidlertid det ikke må lages et yrkesforbud for prester til å være daglige leder når de ellers har kompetanse og egnethet for slike stillinger. Samtidig har vi stor forståelse for de av våre prester som ikke vil inn i disse stillinger, men konsentrere seg om den egentlige prestatjeneste. Vi vil også peke på utfordringen ved at presten da naturlig nok ikke kan ha stemmerett i menighetsrådsmøter så lenge han også er daglig leder. Det vil vi mene er uheldig at presten ikke har.

14. Bør bispedømmerådet opprettholdes som rådsorgan på bispedømmenivå, og hva skal i så fall være bispedømmerådets rolle i rådsstrukturen?

Spørsmålet har stor sammenheng med hvordan oppgavene fordeles. Dersom alt arbeidsgiveransvar for lokalt tilsatte legges lokalt og alt arbeidsgiveransvar for regionale og sentrale organer legges til Kirkerådet, blir behovet for dette rådsorganet mindre.

Slik blir vår konklusjon mer i retning av Kirkerådets mindretall.

Vardal menighetsråd finner det imidlertid naturlig og nødvendig å opprettholde en fagstab knyttet til biskopen.

Det bør i så fall være et demokratisk valgt råd.

15. Hvilke oppgaver bør i så fall legges til bispedømmerådet?

- Rådgivere for biskopen
- Utføre støttefunksjoner for menighetene
- Faglig utvikling så vel innen teologi som for andre kirkefag
- Strategisk arbeid for bispedømmet og eventuelt
- Drøfte saker til kirkemøtet

Høringsinstansen har også merket seg drøftingen i dokumentet av bispedømmets forhold til de to rettssubjektene (tre kulepunkt på s. 61/62).

Rådet har mest sans for at bispedømmet blir et organ for det nasjonale rettssubjekt. Kulepunkt to, som organ vekselvis for soknet og for det nasjonale ser vi som direkte uønsket. Det virker teoretisk og vi frykter at bispedømmet vil komme i skvis og i lojalitetskonflikt, som regel med det resultat at de blir pålagt å følge det nasjonale.

Vardal menighetsråd 14.05.2015